

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

Hotărârea nr. 615
din 09.12.2015

Dosar nr.: 515/2015

Petiția nr.: 5648/01.09.2015

Petent: P N

Reclamat: Inspectoratul General al Poliției Române

Obiect: refuzul de aprobare a raportului de prelungire a activității cu încă un an și neacordarea ajutorului prevăzut de Legea nr. 284/2010

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. P N

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Inspectoratul General al Poliției Române, reprezentat prin chestor principal de poliție, T P, în calitate de Inspector General al Poliției Române la data formulării petiției, instituție cu sediul în București, Str. Mihai Vodă, nr. 4-6, sector 5

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul reclamă faptul că nu i-a fost aprobată solicitarea de a fi menținut în activitate pentru încă un an pentru a putea beneficia de prevederile Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, act normativ ce urmează a intra în vigoare la data de 01.01.2016

2.2. Petentul reclamă faptul că prin OG nr. 83/2014, nu se acordă ajutorul prevăzut de Legea nr. 284/2010 privind salarizarea personalului bugetar, art. 20, alin. 1, anexa 7 deși au fost aprobate majorări salariale pentru personalul medical cu 25%, existând un excedent bugetar de peste 1% din .P.I.B. fiind discriminată categoria polițiștilor care se pensionează în această perioadă

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 5648/08.09.2015 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 5770/08.09.2015 a fost citată partea reclamată, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 29.09.2015.

3.3. La termenul acordat au lipsit părțile.

3.4. Partea reclamată a formulat un punct de vedere, punct de vedere comunicat petentului.

3.5. Petentul a formulat concluzii scrise

3.6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul reclamă presupusul tratament discriminatoriu aplicat în cazul său.

4.1.2. Petentul este încadrat în cadrul Ministerului de Interne, în prezent ocupând funcția de Șef al Poliției Mangalia (din anul 1998).

4.1.3. În cei 34 de ani de activitate a fost notat cu calificativul foarte bine fiind de asemenea decorat pentru activitatea sa în cadrul poliției.

4.1.4. Potrivit Legii nr. 263/2010, la data de 03.09.2015 petentul ar urma să îndeplinească condițiile pentru pensionare la limită de vârstă.

4.1.5. Deoarece această lege 263/2010 nu este favorabilă militarilor, fiind inechitabilă, a fost adoptată legea nr. 223/2015 privind pensiile militarilor. Deși această lege a fost adoptată și promulgată, va intra în vigoare la 01.01.2016.

4.1.6. Pentru acest motiv petentul a înaintat un raport prin care a solicitat conducerii Inspectoratului Județean de Poliție Constanța, și mai apoi conducerii Poliției Române, prelungirea perioadei de activitate cu 6 luni, urmând a beneficia de prevederile Legii nr. 223/2015.

4.1.7. Fără motive întemeiate și fără a i se comunica în scris motivele, petentul a fost anunțat telefonic că raportul său a fost avizat negativ de către domnul T P, Inspector General al Poliției Române.

4.1.8. Petentul consideră ca este discriminat față de alți colegi, cărora li s-a prelungit activitatea fiind enumerați șeful de serviciu logistic din cadrul IPJ Constanța și fostul șef al Poliției Medgidia, în cazul acestora activitatea fiind prelungită cu doi ani, respectiv 1 an.

4.1.9. Petentul arată faptul că nu cunoaște care sunt criteriile și condițiile în care sunt respinse aceste rapoarte de prelungire a activității.

4.1.10. De asemenea, petentul reclamă faptul că prin OG nr. 83/2014, nu se acordă ajutorul prevăzut de Legea nr. 284/2010 privind salarizarea personalului bugetar, art. 20, alin. 1, anexa 7 deși au fost aprobate majorări salariale pentru personalul medical cu 25%, existând un excedent bugetar de peste 1% din .P.I.B. fiind discriminată categoria polițiștilor care se pensionează în această perioadă.

4.1.11. A sesizat aceste aspecte conducerii MAI, Sindicatului Polițiștilor dar și Europol pentru a-și câștiga drepturile prevăzute de lege.

4.1.12. Petentul mai arată faptul că nu este normal, ca de la data încetării activității și până la primirea pensiei se treacă intervale de 5-6 luni, perioadă în care există o serie de obligații care trebuie achitate (facturi, rate la bănci etc.).

4.1.13. Prin concluziile scrise formulate, petentul arată faptul că prin neaprobarea raportului său, deși era un drept recunoscut de lege, i s-a restrâns dreptul la muncă și la o pensie militară. Arată faptul că neaprobarea raportului său de prelungire a activității constituie discriminare întrucât în alte două cazuri s-a procedat la prelungirea activității chiar și 2 ani (4.1.8.).

4.1.14. Petentul arată faptul că este dreptul său de a beneficia de o pensie militară deoarece a fost militar (polițist) toată cariera.

4.1.15. În condițiile în care IG.P.R. a comunicat faptul că are deficit de personal (circa 10% din efectiv) iar funcția sa a fost bugetată pentru anul 2015, petentul se întreabă care au fost criteriile care au determinat refuzul raportului.

4.1.16. Legea nr. 360/2002 precizează că raportul se aprobă sau nu, pentru ofițeri, de către Ministerul Afacerilor Interne și nu de către Inspectorat, care eventual avea dreptul de a face o recomandare.

4.1.17. Petentul ar dori să cunoască care sunt criteriile care sau la baza analizei rapoartelor de prelungire a activității și drepturile instituite pentru chestorii de poliție care au dreptul de a prelungi șederea în activitate până la 65 ani.

4.1.18. Petentul se consideră discriminat și prin neacordarea ajutoarelor sau indemnizațiilor acordate la ieșirea la pensie, care nu sunt aplicabile în cazul petentului.

4.1.19. Petentul mai subliniază că susținerile direcției juridice din I.G.P.R. privind inexistența unei fapte de discriminare, nu sunt legale și corecte, refuzul de prelungire a activității petentului nefiind nicio cerință profesională și nicio cerință proporțională.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată, arată faptul că în data de 03.09.2015 petentul a împlinit vârsta standard de pensionare solicitând menținerea sa în serviciu după împlinirea vârstei de pensionare, pentru o perioadă de 1 an, respectiv până la data de 03.09.2016.

4.2.2. În interpretarea petiției, analiza existenței unei eventuale situații de discriminare trebuie să vizeze apariția unui alt criteriu care are ca scop sau efect înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.

4.2.3. Se arată faptul că nu există nicio formă de discriminare cu privire la refuzul instituției reclamate de menținere a petentului după îndeplinirea de către acesta a vârstei standard de pensionare.

4.2.4. Analiza solicitării petentului a fost făcută de către conducerea instituției reclamate fiind avute în vedere dispozițiile art. 69¹ alin (4) din Legea nr. 360/2002 care prevede (4) *În raport cu nevoile de încadrare, polițiștii, alții decât cei prevăzuți la alin. (2), pot fi menținuți în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 60 de ani, după cum urmează: a) cu aprobarea anuală a ministrului afacerilor interne, pentru ofițerii de poliție; b) cu aprobarea anuală a inspectorilor generali/similari, pentru agenții de poliție.*

4.2.5. Textul de lege instituie o posibilitate și nu o obligație a instituției, în funcție de nevoile de încadrare.

4.2.6. Actele normative care reglementează activitatea de resurse umane nu prevăd anumite criterii, în baza cărora Inspectorul General al Poliției Române avizează/aprobă menținerea în serviciu. De altfel, instituția din care face parte polițistul este cea care motivează propunerea putând aduce orice argumentare în sprijinul acesteia.

4.2.7. Motivul invocat de petent referitor la faptul că a solicitat menținerea în activitate pentru a-i fi aplicabile dispozițiile Legii nr. 223/2015, în vigoare de la data de 01.01.2016, act normativ care în accepțiunea petentului ar fi mai favorabil decât Legea nr. 263/2010, este nefondat deoarece art. 60 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat prevede: „Cuantumul pensiilor militare de stat se actualizează ori de câte ori se majorează solda de grad/salariul gradului profesional și/sau solda de funcție/salariul de funcție al militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special, în procente stabilite la art. 29, 30 și 108 și în funcție de vechimea valorificată prin ultima decizie de pensie, astfel: a) potrivit gradului militar/profesional avut la data trecerii în rezerva/încetării raporturilor de serviciu și a mediei soldelor de funcție/salariilor de funcție îndeplinite în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate, la cererea persoanelor ale căror drepturi de pensie au fost deschise înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi”.

4.2.8. Astfel, după intrarea în vigoare a actului normativ sus menționat, nu vor exista „dezavantaje pentru polițiștii cărora li se refuza prelungirea activității” ci din contră, acestora li se creează un drept de opțiune între aplicarea noii legislații și legea generală în ceea ce privește modul de calcul al pensiei.

4.2.9. Aspectul învederat de petent, referitor la neacordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetare a raporturilor de serviciu, nu poate fi analizat în cauza întrucât legiuitorul este cel care a stabilit ca, în conformitate cu dispozițiile art.9 alin. (1) din O.U.G. nr. 83/2014 „în anul 2015, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezerva nu se aplica”.

4.2.10. În concluzie, partea reclamată solicită să se constate faptul că petentul nu a fost discriminat în raport cu ceilalți polițiști din cadrul inspectoratelor de poliție județene, și prin urmare să fie respinsă plângerea acestuia ca neîntemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul analizează petiția formulată cu privire la discriminarea petentului prin neaprobarea raportului de prelungire a activității precum și a faptului că petentul prin OG nr. 83/2014, nu se acordă ajutorul prevăzut de Legea nr. 284/2010 privind salarizarea personalului bugetar, art. 20, alin. 1, anexa 7

5.2. **În drept**, potrivit dispozițiilor **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției” Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate de către partea reclamată cu privire la acordarea ajutoarelor.

5.3. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director, **dezbatând excepția de vădită necompetență a C.N.C.D.**, excepție invocată de către partea reclamată, privind neacordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetare a raporturilor de serviciu, urmează a o admite întrucât legiuitorul este cel care a stabilit ca, în conformitate cu dispozițiile art.9 alin. (1) din O.U.G. nr. 83/2014 „în anul 2015, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezerva nu se aplica”.

5.4. Colegiul reține că petentul reclama faptul că nu i-a fost aprobată solicitarea de a fi menținut în activitate pentru încă un an pentru a putea beneficia de prevederile Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, act normativ ce urmează a intra în vigoare la data de 01.01.2016. Neaprobarea raportului de menținere în activitate a petentului pentru încă un an, de către superiorii săi, nu are la bază un criteriu care să fi fost individualizat (evidențiat) de către petent. Petentul arată faptul că au existat cazuri în care au fost aprobate cereri similare însă nu arată care a fost criteriul care a stat la baza refuzului în cazul său. Colegiul trebuie să analizeze dacă prin tratamentul aplicat petentului i s-a încălcat un drept recunoscut de lege, **în baza unui criteriu interzis**, fără o justificare obiectivă, comparativ cu alte persoane aflate pe poziție de egalitate. Pentru constatarea unei fapte de discriminare este necesar ca cele patru elemente să existe. În prezenta speță, Colegiul director nu reține criteriul în baza căruia petentul ar fi fost discriminat.

5.5. Pe de altă parte, analiza solicitării petentului a fost făcută de către conducerea instituției reclamate fiind avute în vedere dispozițiile art. 69¹ alin (4) din Legea nr. 360/2002, privind Statul Polițistului stipulează: (4) *În raport cu nevoile de încadrare, polițistii, alții decât cei prevăzuți la alin. (2), pot fi menținuți în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 60 de ani, după cum urmează: a) cu aprobarea anuală a ministrului afacerilor interne, pentru ofițerii de poliție; b) cu aprobarea anuală a inspectorilor generali/similari, pentru agenții de poliție.* Textul de lege instituie o posibilitate și nu o obligație, în funcție de nevoile de încadrare.

5.5. Din cuprinsul petiției și susținerile petentului rezultă faptul că acesta apreciază ca abuziv modul în care partea reclamată a răspuns solicitărilor sale de a-i fi prelungită menținerea în activitate petentul nemaiputând astfel să beneficieze de prevederile Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare, act normativ care urmează a intra în vigoare la data de 01.01.2016.

5.6. În această situație, reținând susținerile petentului precum și solicitările acestuia apreciază faptul că singura îndrituită a soluționa cererea petentului ar fi instanța de judecată.

5.7. Având în vedere obiectul petiției formulate, precum și prevederile art. 28 și art. 29 din Ordinul nr. 144/11.04.2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la C.N.C.D., publicat în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, „...*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată. Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției,.....*”, Colegiul director urmează a admite excepția invocată reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată

5.8. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență a C.N.C.D, invocată de către partea reclamată, în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, ;
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 16.12.2015
M/R – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP